



ΕΝΘ' ΑΝΕΤΕΛΕ ΤΟ 21

ΤΑ ΦΥΣΙΚΑ ΚΑΙ ΥΠΕΡΦΥΣΙΚΑ ΠΡΟΜΗΝΥΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ

Ο πεδός της ελευθερίας. Οι φαριμάδες έλπιζον και περιμένουν. Τι γράφει ένα ισπανικό βιβλίο. Τα προμήνυματά της εξέγερσης κατά των τυραννών. Ο σεισμός της Πελοποννήσου. Περιεργα φυσικά φαινόμενα. Η πανεύκλα. "Όπου φουσκώνει η θάλασσα. Τα δάκρυα της Παναγίας. Η μυστηριώδεις φωνές. Ο φεγγεόεσος σταυρός του Άθωος. κ.τ.λ. κ.τ.λ.

Την Έλληνική Έπανάσταση, η καλύτερα, την άτελε-θέρσοι τους από τους Τούρκους, την περίφημη πάντα οι Έλληνες και πάντα την ανεγερτόσανα.

Ήξεραν πως θα έχονταν μιά μέρα, πως θαίταν το πλήρωμα του χρόνου που θ' ανακούσαν την ποθητή τους ελευθερία...

Μα πώς θαίταν η ημέρα αυτή; Κανένας δεν το ήξερε, κανένας δεν μπορούσε να το προφητεύσει. Ούτε αυτοί οι άρχηγοί της Φιλικής Έπανάσεως.

Όταν όμως ήρτασε το 1820, πολλά φυσικά φαινόμενα, που παρομοιάσθηκαν σε διάφορες επαρχίες της πόλεως της Ελλάδος, έθεωρήθησαν από τους σλαβομένους Έλληνες ως σημεία της μελλούσης ελευθερίας του, ως σημάδια σταλάμα άπ' το Θεό για να τους είδοποήσαν για την ανάστασι του Γένους.

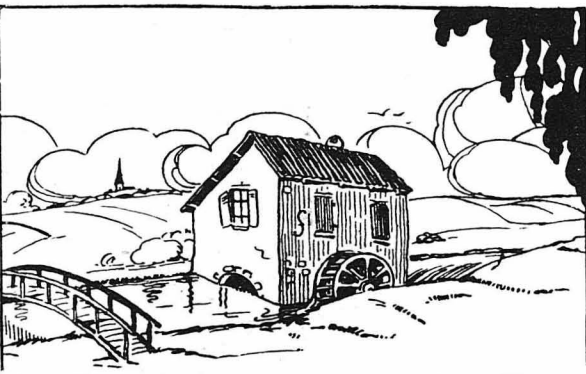
Σε μιά ιστορία της Έλληνικής Έπανάστασεως, που βγήκε στην Ίταλντα από έκατό περίπου έτηόν, γίνεται έν έκτασει λόγος για τα σημάδια αυτά, τα φυσικά και έσπερησιακά, που προηγοήσαν την επανάστασι.

Είχε την καλύτερή να μιάς διακνίση το σπάνιο αυτό βιβλίο ο φίλος βιβλιόφιλος και βιβλιοσολέκτης κ. Γ. Λαδάς. Σταχυολογήμαε λοιπόν άπ' τις σελίδες του και δημοσιεύομαε έδω όλες αυτές τις παράδοξες λεπτομέρειες, όλα αυτά τα ανεξήγητα—ώς επί το πλείστον—προμήνυματα της Έθνικης Παύγανείας.

Και πρώτα—πρώτα, τον Δεκέμβριον του 1820 έγινε στην Πελοπόννησο ένας τρομερός σεισμός. Η Πάτρα, η Ζάκυνθος κ' άλλα μέρη έπαθαν άπ' τον σεισμό αυτό μεγάλες ζημιές. Σε μερικά χωριά της Ήλιδος πάλλιν ανέβλιναν άπ' τη γη άφθονα νερά, σε κατάστασι βρασμού σκεδόν! Πήδαξε ζηματόχοι νεροί κινδύσαν στον άέρα, ένδο συγχρόως πολλές άπ' τις γέφυρες αγρές και πολλά λιγάδια έστέρεσαν και ξεράθηκαν κυριολεκτικώς...

Στην Αργολία μερικά βουνά σείσθηκαν κ' άνοιξαν σαν καρπούζια. Τα άνοιγματα τους δέ και η σχισμές τους γέμισαν μαυρο, μολυσμένο έξωτο νερό, που σκόρπισε πληγρές αναθυμιάσεις!...

Έτσι άπ' τα φυσικά αυτά άποκείατα του νερού, άλλου έπληθον ζημιές και μεταδόθηκαν άφορώστες σ' ανθρώπους και ζώα κ' άλλος συνέθη το αντίθετο.



Ένω το νερό όμοιως έτοι κατά της Ήρας. Ένα τρομερό μούχρωσιμα άκούγότανε άπ' τη βόθρ της θάλασσης. Ελίση μολυσμένα άέρα γέμισαν τον άέρα και σε πολλά σημεία η θάλασσα έβραζε και κόχλαζε!...

Στά τρομερά αυτά φυσικά φαινόμενα, σ' όλον αυτό τον γαλαξίο, οι Ίσπανόλοι Έλληνες έθεσαν εξέγερσι άνάλογη με τους προαιώνιους πόθους των.

Έτσι όπως άγρίεμαν τα στοιχεία, έλεγον, έτσι όπως έφρένασε η φύσις, θα άγρίεσε και θα σηκωνότανε έναντιον του τυράννου της και η Έλληνική φυλή, όπως κ' έγινε άλλοστε...

Στά φυσικά αυτά φαινόμενα προσετέθησαν άλλον πρόδ της Έπαναστάσεως και τα έσπερησια, τα όποια ένίσχυσαν στον Έλληνικό λαό την ιδέα του λυτρομού.

Και πρώτα—πρώτα διεδόθη άστραταικώς σ' όλο το Μορηά και σ' όλη τη Ρούμελη και στα νησιά, ότι η είκόνα της Μργάλης Κεράς στο Μέγα Σάβλαο έδάχθηκε!...

Γιατί έκλαιγε η Παναγία; Γιατί άλλο, παρά για τη σκλαβιά των χριστιανών, της όποιας πληριάσε όστόσο το τέλος. Τόν ίδιο καιρό συνέθη κ' ένα άκόμη παρόδοξο πειρατατικό. Οι καλύτεροι της Μονής του Όσιου Λουκά άκουσαν ξαφνικά μιά νόχτα, κοντά το Ήμερόμα, μιά φωνή, όμοια με πρόσταγμα, να βγαίνη άπ' το ναό και να τους λέη:

—Θάρος!... Η μέρα του λυτρομού πλησιάζει!...

Συγχρόως κ' όλα αυτά, συνέθη κ' ένα άλλο έσπερησια φαινόμενο στο Άγιο Όρος, μεγάλης σημασίας για το σλαβομένο Γένος. Είδαν δηλαδή οι καλύτεροι στην κορυφή του Άθωου

νός ένα φωτεινό φεγγεόβολο σταυρό.

Τι άλλο έσήμεαν και η έμπειρήσ αυτή, άν όχι την ανάστασι του Γένους, άν όχι την εκμύκτριση του Σταυρού κατά της Ήμισελήνου;

Τόν ίδιο καιρό, μερικά προσωνητά που γέμισαν από τα Γεωρούλιμα, άκουσαν ξαφνικά τέσσερες φορές μέσα στη βουή των κρημάτων, μιά φωνή βροντηρή, μιά φωνή ήτροχούμα να λέη:

—Χριστός νικά!... Χριστός θριαμβεύει!...

Όλα αυτά διεδίδοντο άστραταικώς μεταξύ των φαριμάδων. Κι' όλοι κενά έπίστεναν πως η μεγάλη στιγμή, η μεγάλη ημέρα πλησιάζει. Και δεν ήταν πραγματικώς μακριά η ημέρα αυτή. Λίγον, ελάχιστα καιρό κατόπι, στις 25 Μαρτίου 1821, ο Π. Πατριάρχης Γερμανός ύψωσε την σημαία της ελευθερίας στη Μονή της Άγίας Λαύρας. Το Γένος σηκώθηκε πισσισμο κατά των τυράννων του. Το ντομάκα βρόντησε παντού. Η Κρηναία της Έπανάστασεως είχε άνάφη άπ' τη μιά άκρη της Ελλάδος ως την άλλη...

ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΠΑΤΑΤΕΣ

— Ένε παρόλογη η ιδέα που έχουν μερικοί ότι η καινούργιας πατάτες άποτελούν όφελίμο φαγητό.

— Απεναντίας βλέπουντο στομάχι, γιατί η σάρκα τους δεν είνε άκόμη στερεά.

— Η πατάτες άπαγορεύεται να τρώγονται από ανθρώπους άσθενηκούς ή από άρρώστους που βολσκονται σε άνάρωσι.

— Γενικώς η νέες πατάτες είνε βαρό και δυσκολοχώνευτο φαγητό, ιδίως η βραστές κ' η τραγητές.

— Η ώριμες όμως είνε άρκετά νόστιμες και ύγεινές, μπουρον δε έν μέρει να άντικαταστήσουν και το φρούι.

— Τις πατάτες πρέπει να τις άποφείγουν έντελώς όσοι πάσχουν από διαβήτη και κοιλιακά νοσήματα.

— Τέλος η πατάτες είνε προσιμότερο να τρώγονται ζεστές παρά κρύδες.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Λόγω πληθώρας ύλης ή συνίχεται των «Περικειών των Έλλήνων Περιηγητών» στο προσεχές.

λός καιρός ως ότου να μπουροίσε να έργασθό πάλλι σ' αυτήν τη γη... Θα γίνει φτωχιά και δυστηχημένη μαζί μου.

Η Σελτία όμως έγειρε το κεφάλι της επάνω στον όμο του.

Τις φανίεται τοσα ότι δεν άνάπησε ποτέ της, παρά μόνο αυτόν.

— Αντάρα, του ψυθίρασε με χαϊδευτική φωνή, η άγάπη σου θα είνε ο θύσανός μου. Και σ'α—σ'α όλα πάλλι θα διορθωθόντε. Θα έργασθώ κ' οι δυό. Η άγάπη θα μιάς δίνει δύναμη και χούα!

Ο Άνδρέας δεν μπουροίσε να μιλήση άπ' τη χούα του... Για πολλά ώρα έκειναν κ' οι δυό έτσι απληλό, άκοιμητόπιας ό ένας το μάγουλό του επάνω στο μάγουλό του άλλου και άκούγονταε το μουτικό τραγητόδι της έλιδας και της άγάλης, που τραγουδοίσε μέσα στην ψυχή τους...